

Metoda najmniejszych kwadratów

Niyaz Lapkouski gr. 5 (sr. 18:30)

Punkt 1

Niech mamy nadokreślony układ równań zapisany za pomocą macierzy $A : Ax = b$. Chcemy zaproksymować rozwiązywanie metodą najmniejszych kwadratów używając macierzy pseudoodwrotnej.

$$x = A^+b \rightarrow x = (A^T A)^{-1} A^T b$$

Implementacja:

```
In [2]: def ols_pseudoinverse(A, b):
    return np.linalg.inv(A.T @ A) @ A.T @ b
```

Punkt 2

Skorzystamy z rozkładu QR dla A:

$$\text{Mamy: } A^+ = (A^T A)^{-1} A^T$$

Dla rozkładu QR $A = QR$. Podstawmy:

$$A^+ = ((QR)^T QR)^{-1} (QR)^T$$

$$A^+ = (R^T Q^T QR)^{-1} R^T Q^T$$

Q jest macierzą ortonormalną $\rightarrow Q^T Q = I$:

$$A^+ = (R^T R)^{-1} R^T Q^T$$

Pamiętamy $(AB)^{-1} = B^{-1} A^{-1}$, więc $A^+ = R^{-1} (R^T)^{-1} R^T Q^T$

$$A^+ = R^{-1} Q^T$$

Zatem rozwiązanie: $x = A^+b = R^{-1}Q^T b$

```
In [3]: def ols_qr(A, b):
    Q, R = la.qr(A, mode='reduced')
    return np.linalg.inv(R) @ Q.T @ b
```

Punkt 4

Rozważmy wielomian 7-go stopnia

$$f(x) = x^7 - 2x^6 + 3x^5 - 2x^4 + 5x^3 - 2x^2 + 3x + 10$$

i dopasujmy różne stopnie aproksymacji (1, 3, 7).

```
In [4]: x_data = np.linspace(0, 10, 100)

def true_function(x):
    return x**7 - 2*x**6 + 3*x**5 - 2*x**4 + 5*x**3 - 2*x**2 + 3*x + 10

y_true = true_function(x_data)
noise = np.random.normal(5, 50, 100)
y_noisy = y_true + noise

degrees = [1, 3, 7]
results_poly = {}

for deg in degrees:
    A = np.vander(x_data, deg + 1)

    coeffs_pinv = ols_pseudoinverse(A, y_noisy)
    coeffs_qr = ols_qr(A, y_noisy)

    y_pred_pinv = A @ coeffs_pinv
    y_pred_qr = A @ coeffs_qr

    sse_pinv = np.sum((y_noisy - y_pred_pinv)**2)
    mse_pinv = mean_squared_error(y_noisy, y_pred_pinv)
    mae_pinv = mean_absolute_error(y_noisy, y_pred_pinv)
    r2_pinv = r2_score(y_noisy, y_pred_pinv)

    sse_qr = np.sum((y_noisy - y_pred_qr)**2)
    mse_qr = mean_squared_error(y_noisy, y_pred_qr)
    mae_qr = mean_absolute_error(y_noisy, y_pred_qr)
    r2_qr = r2_score(y_noisy, y_pred_qr)

    results_poly[deg] = {
        'coeffs_pinv': coeffs_pinv,
        'coeffs_qr': coeffs_qr,
        'y_pred_pinv': y_pred_pinv,
        'y_pred_qr': y_pred_qr,
        'sse_pinv': sse_pinv,
        'mse_pinv': mse_pinv,
        'mae_pinv': mae_pinv,
        'r2_pinv': r2_pinv,
        'sse_qr': sse_qr,
        'mse_qr': mse_qr,
        'mae_qr': mae_qr,
        'r2_qr': r2_qr
    }

    print(f"Stopień {deg}:")
    print(f"Metoda Pseudoodwrotna:")
    print(f"  SSE: {sse_pinv:.2f}")
    print(f"  MSE: {mse_pinv:.4f}")
    print(f"  MAE: {mae_pinv:.4f}")
    print(f"  R²: {r2_pinv:.4f}")

    print(f"Metoda QR:")
    print(f"  SSE: {sse_qr:.2f}")
    print(f"  MSE: {mse_qr:.4f}")
    print(f"  MAE: {mae_qr:.4f}")
    print(f"  R²: {r2_qr:.4f}")
```

```
print(f"Różnica współczynników: {np.linalg.norm(coeffs_pinv - coeffs_")
print(f"Różnica predykcji:      {np.linalg.norm(y_pred_pinv - y_pred_")
```

Stopień 1:

Metoda Pseudoodwrotna:

SSE: 167961147336644.69
MSE: 1679611473366.4468
MAE: 1007254.5616
R²: 0.5442

Metoda QR:

SSE: 167961147336644.72
MSE: 1679611473366.4473
MAE: 1007254.5616
R²: 0.5442

Różnica współczynników: 2.15e-09

Różnica predykcji: 1.38e-08

Stopień 3:

Metoda Pseudoodwrotna:

SSE: 6169640865608.04
MSE: 61696408656.0804
MAE: 208918.4479
R²: 0.9833

Metoda QR:

SSE: 6169640865608.06
MSE: 61696408656.0806
MAE: 208918.4479
R²: 0.9833

Różnica współczynników: 9.21e-08

Różnica predykcji: 1.16e-06

Stopień 7:

Metoda Pseudoodwrotna:

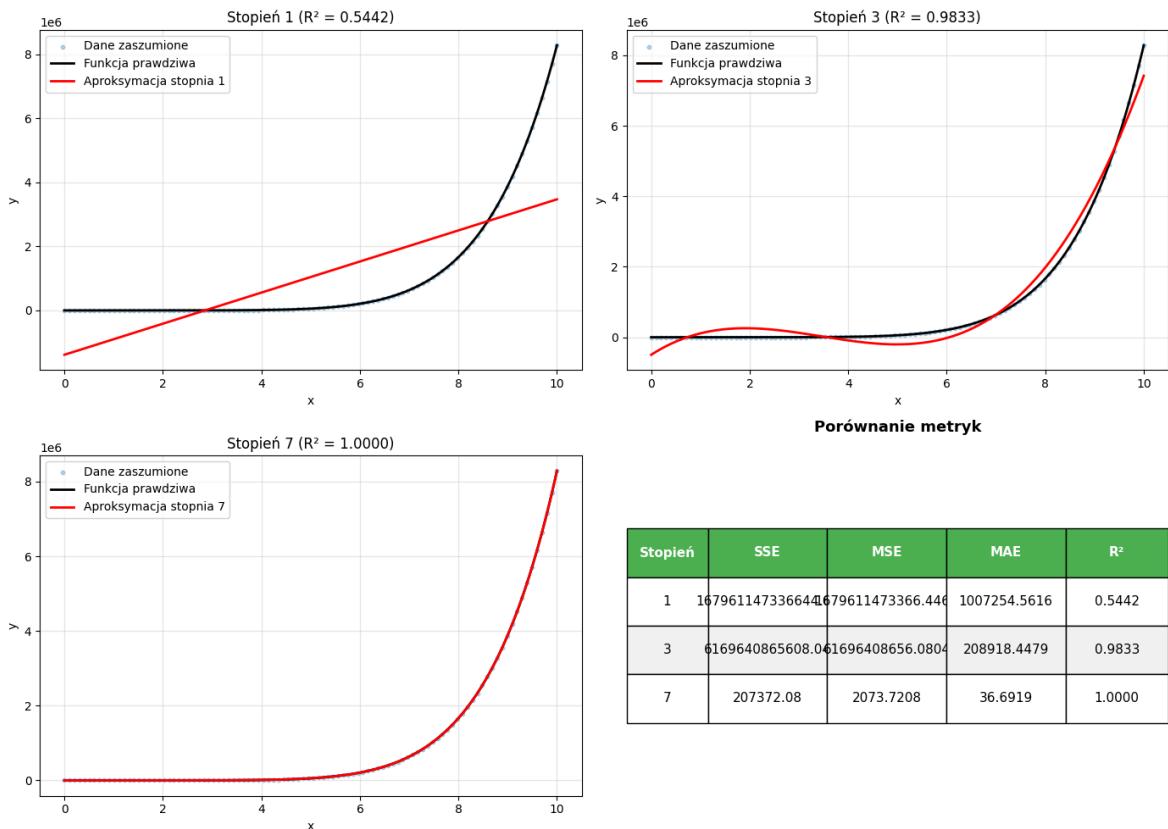
SSE: 207372.08
MSE: 2073.7208
MAE: 36.6919
R²: 1.0000

Metoda QR:

SSE: 207371.97
MSE: 2073.7197
MAE: 36.6933
R²: 1.0000

Różnica współczynników: 5.72e-04

Różnica predykcji: 3.29e-01



Jak widzimy, wielomian stopnia 1 (liniowy) nie jest w stanie uchwycić nieliniowego charakteru danych, co skutkuje słabym dopasowaniem. Wielomian stopnia 3 ma większą elastyczność, ale nadal brakuje mu wystarczającej liczby stopni swobody, aby dokładnie odwzorować funkcję 7. stopnia. Wielomian stopnia 7 osiąga najlepsze dopasowanie, ponieważ jego stopień odpowiada stopniowi funkcji generującej dane. Porównanie metody pseudoodwrotnej i rozkładu QR wykazało, że obie dają praktycznie identyczne wyniki - różnice w współczynnikach i predykcjach są rzędu błędu numerycznego.

Punkt 5

Predykcja wagi ryby na podstawie jej wymiarów

Używamy zbioru danych Fish Dataset. Celem jest predykcja wagi ryby (y) na podstawie jej wymiarów liniowych:

Cechy wejściowe:

- Length1 - długość pionowa (cm)
- Length2 - długość ukośna (cm)
- Length3 - długość poprzeczna (cm)
- Height - wysokość (cm)
- Width - szerokość (cm)

Model liniowy:

$$\text{Weight} = \beta_0 + \beta_1 \cdot \text{Length1} + \beta_2 \cdot \text{Length2} + \beta_3 \cdot \text{Length3} + \beta_4 \cdot \text{Height} + \beta_5 \cdot \text{Width}$$

Znajdziemy optymalne współczynniki β metodą najmniejszych kwadratów (pseudoodwrotna i QR), a następnie ocenimy jakość modelu na zbiorze testowym.

```
In [6]: df = pd.read_csv('Fish.csv')

print("Pierwsze wiersze danych:") # brief EDA
print(df.head())
print(f"Rozmiar zbioru: {df.shape}")
print("Statystyki:")
print(df.describe())

X = df[['Length1', 'Length2', 'Length3', 'Height', 'Width']].values
y = df['Weight'].values

X_with_bias = np.column_stack([np.ones(len(X)), X])

X_train, X_test, y_train, y_test = train_test_split(X_with_bias, y, test_size=0.2)

print(f"Treningowy: {X_train.shape[0]}")
print(f"Testowy: {X_test.shape[0]}")
```

Pierwsze wiersze danych:

	Species	Weight	Length1	Length2	Length3	Height	Width
0	Bream	242.0	23.2	25.4	30.0	11.5200	4.0200
1	Bream	290.0	24.0	26.3	31.2	12.4800	4.3056
2	Bream	340.0	23.9	26.5	31.1	12.3778	4.6961
3	Bream	363.0	26.3	29.0	33.5	12.7300	4.4555
4	Bream	430.0	26.5	29.0	34.0	12.4440	5.1340

Rozmiar zbioru: (159, 7)

Statystyki:

	Weight	Length1	Length2	Length3	Height	Width
count	159.000000	159.000000	159.000000	159.000000	159.000000	159.000000
mean	398.326415	26.247170	28.415723	31.227044	8.970994	4.417486
std	357.978317	9.996441	10.716328	11.610246	4.286208	1.685804
min	0.000000	7.500000	8.400000	8.800000	1.728400	1.047600
25%	120.000000	19.050000	21.000000	23.150000	5.944800	3.385650
50%	273.000000	25.200000	27.300000	29.400000	7.786000	4.248500
75%	650.000000	32.700000	35.500000	39.650000	12.365900	5.584500
max	1650.000000	59.000000	63.400000	68.000000	18.957000	8.142000

Treningowy: 127

Testowy: 32

```
In [7]: coeffs_fish_pinv = ols_pseudoinverse(X_train, y_train)
coeffs_fish_qr = ols_qr(X_train, y_train)

print("Współczynniki modelu (pseudoodwrotna):")
print(f" Wyraz wolny: {coeffs_fish_pinv[0]:.4f}")
for i, name in enumerate(['Length1', 'Length2', 'Length3', 'Height', 'Width']):
    print(f" {name}: {coeffs_fish_pinv[i+1]:.4f}")
```

```

y_pred_train = X_train @ coeffs_fish_pinv
y_pred_test = X_test @ coeffs_fish_pinv

print("Metryki - zbiór treningowy:")
print(f" MSE: {mean_squared_error(y_train, y_pred_train):.2f}")
print(f" RMSE: {np.sqrt(mean_squared_error(y_train, y_pred_train)):.2f}")
print(f" MAE: {mean_absolute_error(y_train, y_pred_train):.2f}")
print(f" R²: {r2_score(y_train, y_pred_train):.4f}")

print("Metryki - zbiór testowy:")
print(f" MSE: {mean_squared_error(y_test, y_pred_test):.2f}")
print(f" RMSE: {np.sqrt(mean_squared_error(y_test, y_pred_test)):.2f}")
print(f" MAE: {mean_absolute_error(y_test, y_pred_test):.2f}")
print(f" R²: {r2_score(y_test, y_pred_test):.4f}")

print(f"Różnica metod: {np.linalg.norm(coeffs_fish_pinv - coeffs_fish_qr)}

```

Współczynniki modelu (pseudoodwrotna):

Wyraz wolny: -484.8536

Length1: 56.9059

Length2: -4.6347

Length3: -28.5448

Height: 24.2558

Width: 43.6835

Metryki – zbiór treningowy:

MSE: 14198.82

RMSE: 119.16

MAE: 90.10

R²: 0.8862

Metryki – zbiór testowy:

MSE: 17504.95

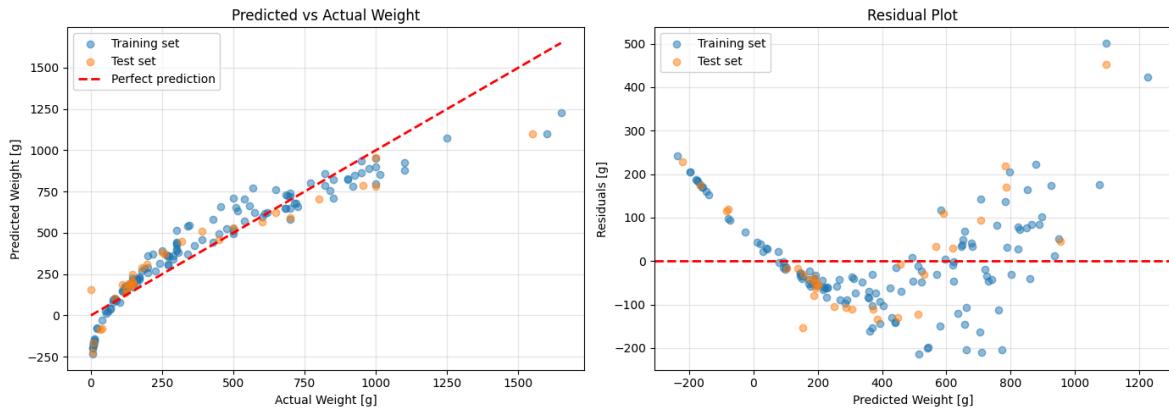
RMSE: 132.31

MAE: 101.51

R²: 0.8704

Różnica metod: 8.79e-11

Wizualizacja



Punkt 6

Analiza liniowej zależności wagi od każdego z atrybutów osobno

Sprawdzamy, jak dobrze pojedyncze cechy (Length1, Length2, Length3, Height, Width) przewidują wagę ryby w modelu liniowym:

$$\text{Weight} = \beta_0 + \beta_1 \cdot \text{Feature}_i$$

Dla każdej cechy:

1. Dopasowujemy prostą regresji
2. Obliczamy współczynnik R^2 (jakość dopasowania)
3. Wizualizujemy zależność

Jeśli zależność jest nieliniowa, to model liniowy będzie słaby. W takim przypadku zaproponujemy alternatywną formułę z cechami wielomianowymi.

```
In [9]: features = ['Length1', 'Length2', 'Length3', 'Height', 'Width']
X_features = df[features].values

fig, axes = plt.subplots(2, 3, figsize=(15, 10))
axes = axes.flatten()

for idx, feature in enumerate(features):
    X_single = np.column_stack([np.ones(len(X_features)), X_features[:, i]])
    coeffs_single = ols_pseudoinverse(X_single, y)
    y_pred_single = X_single @ coeffs_single

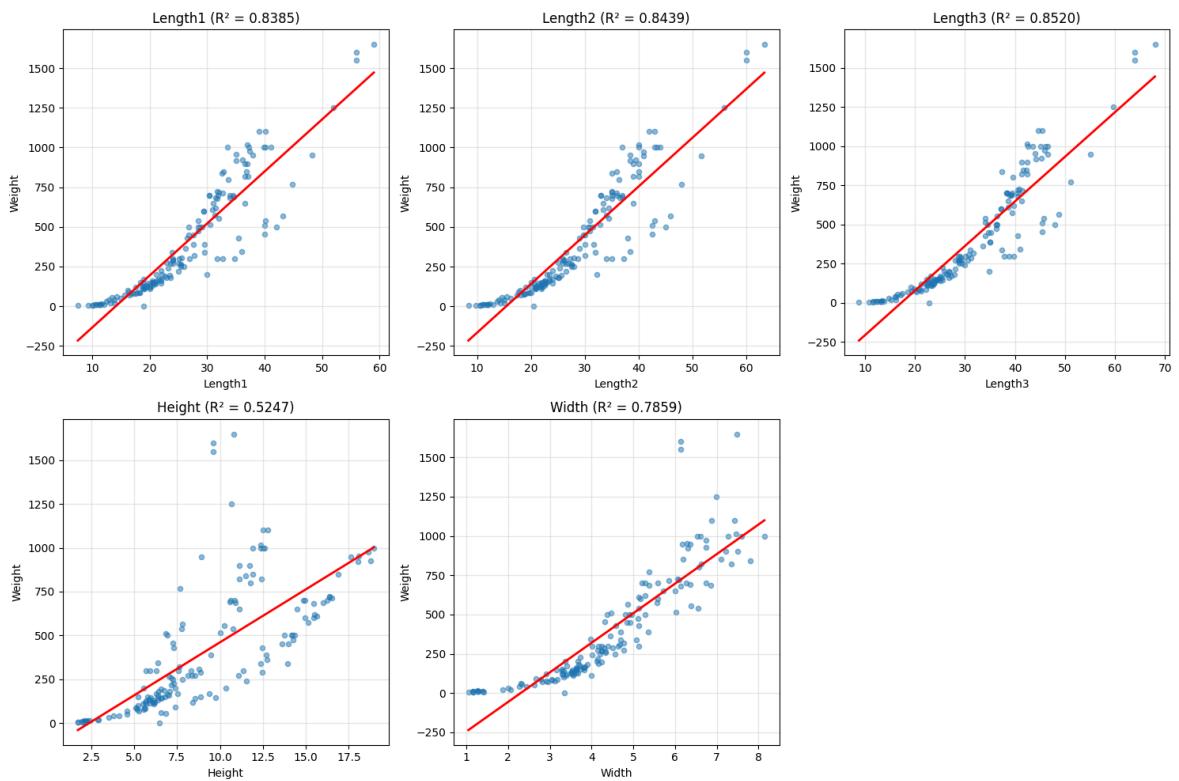
    r2_single = r2_score(y, y_pred_single)

    axes[idx].scatter(X_features[:, idx], y, alpha=0.5, s=20)

    x_sorted = np.sort(X_features[:, idx])
    X_sorted = np.column_stack([np.ones(len(x_sorted)), x_sorted])
    y_line = X_sorted @ coeffs_single
    axes[idx].plot(x_sorted, y_line, 'r-', linewidth=2)

    axes[idx].set_xlabel(feature)
    axes[idx].set_ylabel('Weight')
    axes[idx].set_title(f'{feature} ( $R^2 = {r2_single:.4f}$ )')
    axes[idx].grid(alpha=0.3)

axes[5].axis('off')
plt.tight_layout()
plt.show()
```



Obserwacje:

- Zależność nie jest liniowa dla wszystkich cech
- Waga rośnie nieliniowo wraz z wymiarami (waga \sim objętość \sim długość 3)
- Alternatywna formuła: użycie potęg cech lub ich iloczynów

```
In [10]: poly = PolynomialFeatures(degree=2, include_bias=True)
X_poly = poly.fit_transform(X_features)

print(f'Liczba cech oryginalnych: {X_features.shape[1]}')
print(f'Liczba cech po transformacji: {X_poly.shape[1]}')
print(f'Nazwy cech: {poly.get_feature_names_out(features)}')

X_poly_train, X_poly_test, y_poly_train, y_poly_test = train_test_split(
    X_poly, y, test_size=0.2, random_state=1
)

coeffs_poly = ols_pseudoinverse(X_poly_train, y_poly_train)
print(coeffs_poly)

y_poly_pred_train = X_poly_train @ coeffs_poly
y_poly_pred_test = X_poly_test @ coeffs_poly

print("Model nieliniowy - Metryki treningowe:")
print(f" MSE: {mean_squared_error(y_poly_train, y_poly_pred_train):.2f}")
print(f" RMSE: {np.sqrt(mean_squared_error(y_poly_train, y_poly_pred_train)):.2f}")
print(f" MAE: {mean_absolute_error(y_poly_train, y_poly_pred_train):.2f}")
print(f" R^2: {r2_score(y_poly_train, y_poly_pred_train):.4f}")

print("Model nieliniowy - Metryki testowe:")
print(f" MSE: {mean_squared_error(y_poly_test, y_poly_pred_test):.2f}")
print(f" RMSE: {np.sqrt(mean_squared_error(y_poly_test, y_poly_pred_test)):.2f}")
print(f" MAE: {mean_absolute_error(y_poly_test, y_poly_pred_test):.2f}")
print(f" R^2: {r2_score(y_poly_test, y_poly_pred_test):.4f}")
```

Liczba cech oryginalnych: 5
 Liczba cech po transformacji: 21
 Nazwy cech: ['1' 'Length1' 'Length2' 'Length3' 'Height' 'Width' 'Length1^2'
 'Length1 Length2' 'Length1 Length3' 'Length1 Height' 'Length1 Width'
 'Length2^2' 'Length2 Length3' 'Length2 Height' 'Length2 Width'
 'Length3^2' 'Length3 Height' 'Length3 Width' 'Height^2' 'Height Width'
 'Width^2']
[190.63534659 -63.19495619 5.19142327 22.5035039 -13.90824029
 59.84923143 -82.52310167 104.31540329 44.03088352 -32.96949475
 81.15571985 -40.33296723 -15.52880274 22.3678617 -36.35132793
 -10.14401216 9.63954536 -42.32598109 -9.28834968 32.7242678
 -9.38518924]

Model nieliniowy – Metryki treningowe:

MSE: 2035.04
 RMSE: 45.11
 MAE: 30.94
 R²: 0.9837

Model nieliniowy – Metryki testowe:

MSE: 3305.73
 RMSE: 57.50
 MAE: 40.16
 R²: 0.9755

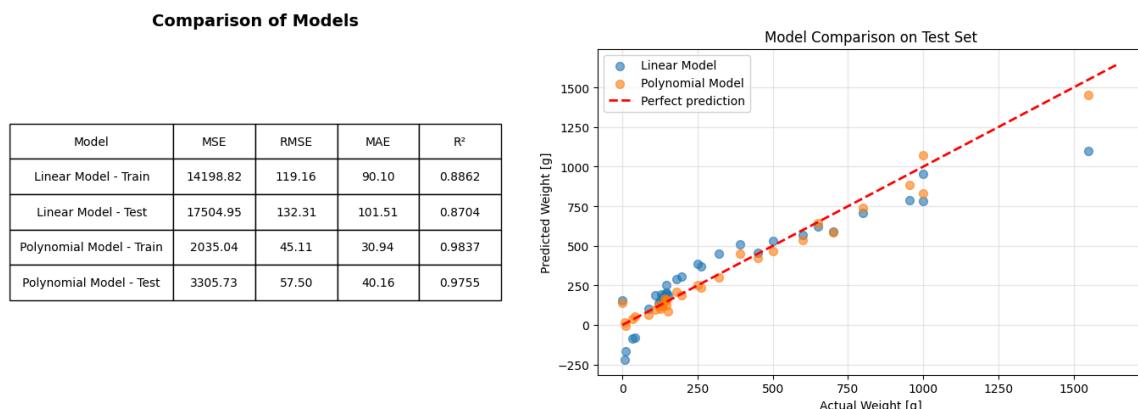
Punkt 7

Porównanie modelu liniowego i wielomianowego.

Porównujemy wydajność dwóch podejść:

1. Model liniowy (Punkt 5): $\text{Weight} = \beta_0 + \sum_{i=1}^5 \beta_i \cdot x_i$
 - 6 współczynników (bias + 5 cech)
2. Model wielomianowy (Punkt 6): stopień 2
 - 21 współczynników (bias + cechy liniowe + kwadratowe + interakcje)
 - Lepiej modeluje nieliniową zależność wagi od wymiarów (waga ~ objętość)

Oczekujemy, że model wielomianowy osiągnie lepsze wyniki ze względu na uwzględnienie terminów kwadratowych i interakcji między cechami.



Wnioski Końcowe:

1. Obie metody (pseudoodwrotna i QR) dają prawie identyczne wyniki (QR jest numerycznie stabilniejsza)
2. Model nieliniowy lepiej odzwierciedla fizyczną zależność (waga ~ objętość ~ długość × wysokość × szerokość), co znaczco poprawia dokładność (widzimy wyższy R²)
3. Dla wielomianów ważny jest dobór odpowiedniego stopnia (unikanie przeuczenia i niedouczenia)
4. Metryki na zbiorze testowym są kluczowe dla oceny generalizacji